

براهیم سرخوش EBRAHIM SARKHOSH

۱۲ قطعه برای تار و سه تار

نوشته: علاء ایجادی - امید امیری

بازنگری و ویرایش:

هوشنگ ظریف، محمدرضا گرگین زاده

Twelve Pieces for Tar & Setar

Written by: Ala Ijadi & Omid Amiri

Edited & Revised by:

H. Zarif & M.R. Gorginzadeh

بیت

مرکز موسیقی بتهوون شیراز

سرخوش، ابراهیم، ۱۲۹۰ - ۱۳۶۰ .
دوازده قطعه برای تار و سه تار / ابراهیم سرخوش؛
بازنویسی علاء ایجادی، امید امیری؛ بازنگری و ویرایش
هوشنگ ظریف، محمدرضا گرگین زاده .- تهران : سرود ،
۱۳۸۱ .

۳۱ ص:؛ پارتیسیون... (گل‌های جاویدان؛ ۱۰)
ISBN 964-5842-77-8 : ۱۰۰۰۰ ریال
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
۱. تار - پارتیسیون. ۲. سه تار - پارتیسیون. الف.
ایجادی، علاء. ۱۳۳۱ - ب. امیری، امید، ۱۳۴۸ - ج. عنوان.
س ۴ / ت ۲ / ۶۵۴ MT ۷۸۹ / ۷۲
کتابخانه ملی ایران ۴۰۰۰۰ - ۸۱ م

مرکز موسیقی بتهوون شیراز

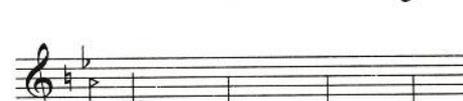
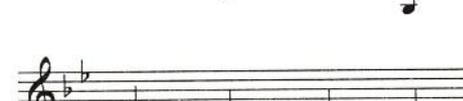
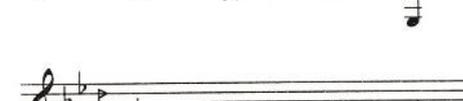
انتشارات سرود

تهران - میدان هفتم تیر - ابتدای بهار شیراز
شماره ۲۴ ---- تلفن: ۸۸۳۶۱۰۴

دوازده قطعه (برای تار و سه تار)	ابراهیم سرخوش
بازنویسی	علا ایجادی - امید امیری
بازنگری و ویرایش	هوشنگ ظریف - محمدرضا گرگین زاده
طرح جلد	مرتضی ممیز
نت نویسی رایانه‌ای	امیر معینی
تایپ و صفحه‌آرایی	سرود (زهرا محقق)
لیتوگرافی	لاری
چاپ و صحافی	صنوبر
نوبت چاپ	اول - ۱۳۸۲
تیراژ	۲۰۰۰ نسخه
شابک : ۹۶۴-۵۸۴۲-۷۷-۸	ISBN : 964-5842-77-8

حق چاپ و نشر برای انتشارات سرود محفوظ است.

فهرست

صفحه	کوک ساز	نام آهنگ	شماره
۷		چهارمضراب شور	۱
۸		چهارمضراب دشتی	۲
۱۱		ضربی بیات ترک	۳
۱۲		چهارمضراب بیات ترک	۴
۱۴		رنگ بیات ترک	۵
۱۵		چهارمضراب افشاری	۶
۱۸		چهارمضراب نوا	۷
۲۰		چهارمضراب همایون	۸
۲۲		چهارمضراب اصفهان	۹
۲۵		چهارمضراب ماهور	۱۰
۲۸		چهارمضراب چهارگاه	۱۱
۳۱		رنگ سه‌گاه	۱۲

چهار مضراب شور

♩ = 120

The musical score is written in treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a time signature of 8/8. It consists of nine staves of music. The first staff begins with a measure rest followed by a series of eighth notes with accents. The second staff continues with eighth notes, some beamed together, and includes a slur. The third staff features a vibrato marking ('vib.') over a group of notes. The fourth staff has a slur over a group of notes. The fifth staff continues with eighth notes and accents. The sixth staff includes a measure rest followed by eighth notes with accents. The seventh staff has a slur over a group of notes. The eighth staff features a vibrato marking ('vib.') over a group of notes. The ninth staff concludes with a measure rest followed by eighth notes and a final note with a fermata. The word 'rall.....' is written below the final staff.

چهار مضراب دشتی

The musical score is written in 6/8 time and consists of ten staves. It begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature of 6/8. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings like accents (>) and breath marks (v). The score is divided into measures by vertical bar lines, with repeat signs (double bar lines with dots) indicating sections to be repeated. The overall structure is a single melodic line for a four-mezrab instrument.

The musical score consists of ten staves of music in a single melodic line. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 3/4. The notation includes various ornaments and dynamics:

- Staff 1:** Starts with a treble clef and a key signature of one flat. The first measure has a dynamic marking *v* (accent) and a trill *tr* over a note. Subsequent measures also feature *v* and *tr* markings.
- Staff 2:** Continues the melodic line with *v* markings.
- Staff 3:** Includes a slur over a group of notes and a *v* marking.
- Staff 4:** Features a slur and a *v* marking.
- Staff 5:** Shows a series of notes with *v* markings.
- Staff 6:** Contains a series of notes with *v* markings.
- Staff 7:** Includes a repeat sign ||: and a *v* marking.
- Staff 8:** Features a *v* marking and a repeat sign ||: .
- Staff 9:** Includes a trill *tr* and a *v* marking.
- Staff 10:** Starts with a vibrato marking *vib.* and a *v* marking, followed by a repeat sign ||: .

The musical score consists of five staves of music in a single melodic line. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 2/4. The notation includes various ornaments such as grace notes (marked with 'v'), trills (marked with 'tr'), and slurs. The piece concludes with a 'rall.....' marking and a final double bar line.

ابراهیم سرخوش

ابراهیم سرخوش نوازنده ی تار و آهنگساز در سال ۱۲۹۰ در خانواده ای اهل معرفت و ذوق در همدان پا به عرصه ی وجود نهاد. پدرش استاد کریم نجار با موسیقی مائوس بود و تار و سنتور و تنبک را به خوبی می نواخت.

ابراهیم سرخوش موسیقی را در سنین کودکی نزد پدر شروع کرده و همزمان به فراگیری تار و تنبک پرداخت و بعدها نزد خود آنها را تکمیل کرد. در سن ۱۸ سالگی از همدان به قزوین رفته و کلاس موسیقی دایر کرد. چندسال بعد به رشت رفت و در آنجا تحت تعلیم یک استاد روسی به فراگیری پیانو و ویولن پرداخت به طوری که پس از چندسال این سازها را در حد ساز تخصصی می نواخت.

سرخوش همزمان با فراگیری موسیقی تحصیلات خود را نیز ادامه داد و پس از اتمام دبیرستان به استخدام اداره جنگلبانی در آمد. نامبرده در سال ۱۳۱۸ از دواج نمود که حاصل این ازدواج شش فرزند (سه پسر و سه دختر) می باشد که همگی تحت توجهات پدر رشد نموده و اشخاص موفق می باشند. او از جمله هنرمندانی بود که در کنار کار هنری کارهای دیگری انجام می داد و با بزرگان مملکت حشرونشر داشت و طرف مشورت آنان قرار می گرفت. نامبرده شخصی با سواد و مطلع بود و به زبان فرانسه نیز آشنا بود و رویهم رفته شخصیتی متین و استوار داشت و از وجهه خوب اجتماعی برخوردار بود و از آنجا که نیازی به درآمد حاصل از کار هنری نداشت همیشه وقار هنری خود را حفظ نموده و تقریباً هنرمندی آماتور باقی ماند.

فعالیت حرفه ای هنری خود را همزمان با تأسیس رادیو با آن موسسه آغاز نمود و بعدها همراه شادروان روح... خالقی به هنرستان رفت و هم به تشویق ایشان کار با ارکستر را آغاز نمود. از آنجا که سرخوش موسیقی کلاسیک را نیز به خوبی کار کرده بود اطلاعات تنوریک و نت خوانی قوی داشت و همین امر او را در کار ارکستر ممتاز ساخته بود. ابراهیم سرخوش علاوه بر ارکستر از تکنوازان خوب رادیو هم بود (او جزو دو نفر نوازنده ای بود که هنرمند پرآوازه خانم روح انگیز را همراهی می کرد) و علاوه بر شادروان ادیب خوانساری - که دوست صمیمی او بود- همراه خوانندگان پرآوازه دیگری مانند روانشاد غلامحسین بنان، ایرج و دیگران هم تکنوازی می کرد.

سرخوش در کار آهنگسازی نیز بسیار باذوق بود و علاوه بر تعدادی آثار قدما که وی آنها را گردآوری و تنظیم و اجرا نمود خود نیز آهنگهای زیادی ساخت و خوانندگانی را نیز همچون خانم غزال و خانم الهه و دیگران تربیت کرد و به جامعه موسیقی معرفی نمود. تعدادی از آهنگهای او چون «یک حمومی» و «شبهای میگون» خاطره انگیز و فراموش نشدنی هستند. این هنرمند گرانمایه مدتی نیز با تلویزیون در برنامه های «هفت شهر عشق» و «بشنو از نی» به عنوان تکنواز همکاری داشته است که نوارهای آنها موجود می باشد و نیز تکنوازی درخشان او در موسیقی فیلم غلام ژاندارم - که بعدها به صورت آرم بعضی برنامه های رادیو و تلویزیون قرار گرفته است مثال زدنی است.

آخرین اثر ماندگار او اجرای ردیف هفت دستگاه موسیقی ایران همراه آواز روانشاد ادیب خوانساری است که به تازگی نوار آن در سطح وسیعی منتشر شده است و بالآخره پس از عمری زندگی پرمایه و سرافرازانه در سال ۱۳۶۰ چراغ عمر او خاموش گشته و کشور ایران یکی دیگر از سرمایه های هنری خود را از دست داد، روانش شاد باد.